

ಚಂದದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಡ ಕುಟುಂಬ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಿಶನೇಬ ಒಬ್ಬ ಜಾಣ ಬಾಲಕನಿದ್ದನು. ಆತ ಊರಿನವರಿಗೆಲ್ಲ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನವನಾಗಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪುಟ್ಟ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಈತ. ಒಂದು ರವಿವಾರ ಮುಂಜಾನೆ ಸಮಯ ಪುಟ್ಟನು ಸಾಲ ಮರದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯುತ್ತಾ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋರಟಿದ್ದ. ತೋಟಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಿಂಡು ಬಂದು ದಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದಕ್ಕೆಂದೆ ಆತನ ತಂದೆ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎದ್ದು ಪುಟ್ಟನಿಗೆ ಬುತ್ತಿ ತರಲು ಹೇಳಿ ತಾನು ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ.

ಪುಟ್ಟ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅನೇಕ ಸಾಲ ಮರಗಳು ತಮ್ಮ ರೆಂಬೆಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅಂಗ ಹೀನವಾಗಿದ್ದವು. ಪುಟ್ಟ ಅವುಗಳ ದುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಮನದಲ್ಲೆ ಮರುಗುತ್ತಾ ಸಾಗಿದ. ಬುತ್ತಿ ತಲುಪಿಸಿ ಮರಳಿ ಅದೇ ಸಾಲ ಮರದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದೇಕೋ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಮರುಕ ಉಂಟಾಗಿ ಕೆಲ ನಿಮಿಷ ನಿಂತುಕೊಂಡ ಆಗ ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಬೋಳು ಮರ ತನ್ನ ಗೋಳಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿತು, ಮಗುವೇ ದಿನಾಲು ಒಬ್ಬ ಮರ ಕಡಿಯುವವ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಟೊಂಗೆಗಳನ್ನು ಕರುಣೆ ಇಲ್ಲದೇ ಕತ್ತರಿಸಿ ಒಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ನಮಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಂಕಟ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಗಿಡ ಮರಗಳಿಗೂ ಜೀವ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದರಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ?

ಮರದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ನಿಂತ ಪುಟ್ಟನಿಗೆ ನನ್ನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಮಾಸ್ತರರು ಕಾಡು

ಪುಟ್ಟನ ಹಸಿರು ಪ್ರೀತಿ

■ ಅಮೃತೇಶ್ವರ ತಂಡರ, ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ

ಬೆಳೆಸಿ ನಾಡು ಉಳಿಸಿ ಎಂಬ ಪಾಠವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ನೆನೆಪಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಬರುತ್ತಿರುವವನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡ. ನಂತರ ಆತನಿಗೆ ಮರ ಕಡಿಯದಂತೆ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ. ಆತ ಪುಟ್ಟನ ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮರ ಏರಲು ಮುಂದಾದ. ಆಗ ಪುಟ್ಟ ಮರವನ್ನು ಏರದಂತೆ ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತು ಅವನಿಗೆ ಹಸಿರೇ ಉಸಿರು ಎಂಬ ಮಾತೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಈ ಗಿಡ ಮರಗಳಿಂದಲೇ ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳು ಬದುಕಿವೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಕ್ತಿ ತುಂಬುತ್ತವೆ. ಹಸಿದವರಿಗೆ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ದಾರಿ ಹೋಕರಿಗೆ ನೆರಳು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಶ್ರಯ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಬೇರುಗಳು ಮಣ್ಣಿನ ಸವಕಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ಮಳೆ ಸುರಿಸಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಪರೋಪಕಾರಿ ಜೀವಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದರೆ ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕ್ಷಮಿಸಲಾರ. ನಾವು ಮರಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಮರಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಸಾಲ ಮರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಮ್ಮಕ್ಕಜ್ಜಿ

ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ನೆಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬುದು ನೆನಪಿರಲಿ ಎಂದನು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಆ ಮರಗಟುಕನಿಗೆ ಈಗ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ತನ್ನ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಎಸೆದವನೇ ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ನಾನು ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯೊದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶಪಥ ಮಾಡಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಬಾಡಿ ನಿಂತ ಮರಗಳಿಗೆ ಜೀವ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರತೊಡಗಿದವು. ಹಸಿರುಟ್ಟು ನಿಂತವು. ಎಂದಿನಂತೆ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತೂಗಾಡ ಹತ್ತಿದವು. ಹಕ್ಕಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದವು. ದಾರಿಹೋಕರಿಗೆ ನೆರಳು ನೀಡಹತ್ತಿದವು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನೀಡಿದಂತಹ ಪುಟ್ಟನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿದವು. ಪುಟ್ಟ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುವಾಗ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ರುಚಿ ರುಚಿ ಹಣ್ಣು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಪುಟ್ಟ ತಾಯಿ ಎದುರು ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ. ಅವಳು ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಮಗನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸವಿ ಸವಿ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ನೀಡಿದಳು. ಓಣಿ ಜನರಿಗೆ ಮರಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪುಟ್ಟ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. ಮರಗಳಿಲ್ಲದೇ ಮಳೆ ಇಲ್ಲ, ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೇ ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲ, ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ಕೂಡಾ ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ. ಊರ ಹಿರಿಯರು ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಲ್ಲರೂ ಇವನ ಜಾಣತನ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆಯಂದು ಪುಟ್ಟನಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹರ್ಷಪಟ್ಟರು. ಅಂದಿನ ಚಂದದೂರು ಇಂದು ಹಸಿರು ತುಂಬಿದ ಊರಾಗಿ ನಳನಳಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿದೆ.

ಮಂಜುನಾಥ ಹುಲಕೊಪ್ಪ